



مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

اصول الفقه (حجیت ظواهر)

نقش اصالة عدم القرینه در حجیت ظهور ۲

جلسه ۳۷۶

استاد شفیعی

خلاصه بحث گذشته:

آیا حجیت اصالة الظهور یک امر استقلالی است؟

شیخ: حجیت اصالة الظهور ناشی از بناء عقلاء بر حجیت اصل عدم قرینه است.

آخوند: اصل عدم قرینه به اصالة الظهور بر می‌گردد.

مصنف: هر دو قول اشکال دارد، به این بیان که در بنای عقلاء اصل عدم قرینه وجود ندارد، چه رسد

به اینکه اصالة الظهور به آن بر گردد و یا بر عکس.

مجرای اصالة الظهور:

آیا می‌توان در تمام موارد این اصل را جاری کرد؟

مجرای این اصل در جایی است که سامع احتمال خلاف ظاهر در کلام را بدهد، پس در موردی که

کلام نص باشد، اصلا این اصل، موضوعی برای جریان پیدا نمی‌کند.

نکته:

مصنف می‌فرماید که اصالة عدم القرینه نداریم - بر فرض وجود - معنای اصالة عدم قرینه، نفی وجود

قرینه است، نه نفی احتمال نصب قرینه. کار اصالة الظهور نفی احتمال نصب قرینه است با جریان اصالة

الظهور، دیگر موضوعی برای اصل عدم قرینه باقی نمی‌ماند.

تنها اصل:

عقلاء فقط یک اصل دارند که عبارت است از اصالة الظهور و اگر بر امور دیگر هم اطلاق اصل می‌

شود، از باب تسامح و مجاز است و معنای اصالة الظهور، نفی احتمالات است مطلقا.